

Шварцова не успяват да предадат изцяло драматизма на Яворовата поезия (това се дължи и на самия подбор на стихотворенията), но по мнението на Д. Хронкова Ружена Шварцова е най-сериозната преводачка на Яворовите стихотворения на чешки език, а и изобщо на българска поезия в навечерието на Втората световна война.” (Хронкова 1963)

В края на 50-те и началото на 60-те години превеждането и публикуването на поезията на Яворов на чешки език достига “звездния си час”. През 1964 г. в поредицата *Světová četba* (Световна литература) под N 343 излиза стихосбирката *Nežijuhořím. Přebásnila Jarmila Urbánková za jazykové spolupráce Dany Hronkové*, която е най-пълният до този момент подбор на Яворови стихотворения на чешки език. В периода на превеждане и подготовка на изданието отделни преводи на **Урбанкова - Хронкова** (*Градушка, Павлета делия и Павлетица млада*, части от *Хайдушки песни*) се появяват по страниците на престижни периодични литературни издания (*Tvorba, Kultura, Literární noviny*). Тъй като изборът на преводач на Яворов е станал чрез конкурс, в който освен споменатите вече преводачки са участвували още **Иржи Шотола, Вилем Завада** и др. (по сведения на Дана Хронкова), в периодичния печат се появяват преводи и на останилите участници в конкурса (вж. Приложение N 1, 2). Изглежда странно, че в 30-те години Яворовата поезия се е преценявала в Чехия като старомодна и безинтересна, а двадесет години по-късно се възприема като модерна, интересна и съзвучна с литературните процеси и търсения както в България, така и в Чехословакия. Не трябва да забравяме обаче, че развитието на литературните процеси през последните петдесет години и в двете страни не бе “естествено”. По нелитературни причини естественият, вътрешнообусловен развой на двете литератури бе прекъснат и те бяха принудени да се вметват в догматичните рамки на едни и същи схеми. При появата на първа възможност да се излезе извън ограниченията (идеологическото “затопляне” в края на 50-те и началото на 60-те години) и в двете литератури на преден план излиза онова, което е противоположно на схемата и догмата, дори когато то се е превърнало вече в литературна класика. Така, закъсняла в 30-те години, поезията на Яворов се оказва актуална за чешката литература в края на 50-те. Тогава